

at det under visse Omstændigheder kunde være ganske heldigt for Ministeren at have en saadan større Frihed. Størrelsen af Taffelpengene er bestemt noget forskjellig for de forskjellige Gesandtstaber; den udgjør f. Ex. for Gesandten i Paris 15,000 Rd., men for Gesandten i Berlin kun 8,000 Rd. Nu er Paris som bekendt under sædvanlige Forhold et meget behageligt Opholdssted, medens Berlin ikke har Død for at være det, men Posten i Berlin er utvivlsomt den vigtigste af alle vore diplomatiske Poster. Udvalget har nu tænkt sig, at naar Ministeren kunde ønske at faae en fremragende Personlighed til at overtage denne Plads, men der i saa Hensende var Vanskeligheder hos ham at overvinde, det da kunde gaae lettere med at overvinde dem, naar Ministeren var istand til at forhøje Taffelpengenes Beløb med en ikke ganske ubetydelig Sum. Ganske vist kunde en saadan Forandring jo ogsaa senere, naar Forslag derom blev stillet, ventes approberet af Rigsdagen, men det vil dog vel gaae lettere og bekvemere, naar Ministeren strax uden at oppebie Rigsdagens Samtykke eller Sammentræden kunde træffe et saadant Arrangement, og for Statskassen kan det jo være det Samme, hvorledes Fordelingen skeer. For at Forslaget kan faae nogen praktisk Betydning, vil det

kræves, at der er Vacance endogsaa i Reglen paa to Steder, og det er klart, at nogen udfraakt Anvendelse faaer det neppe, men i sig selv er det dog vistnok ganske heldigt og rigtigt, og jeg skal derfor paa Udvalgets Begne anbefale det.

Udenrigsministeren: Med Hensyn til dette Forslag skal jeg kun tillade mig ganske kort at udtale, at jeg anseer det for at være af den Besskaffenhed, at jeg kan gaae ind paa det, ja, jeg vil endog sige til, at jeg anseer det for at være en Forbedring, forsaavidt som det giver Udenrigsministeren frie Hænder til i Tilfælde af Embedsledighed at kunne foretage en hensigtsmæssig Fordeling. Jeg kan dog imidlertid ikke tilbageholde den Bemærkning, at det forekommer mig, at Taffelpengene ere saa knapt tilmaalte paa de forskjellige Steder, at det vil være vanskeligt ved Vacance at beståre nogen af Gesandtstabsposterne for Noget af det, der er tillagt dem, hvor ønskeligt det end paa den anden Side vilde være at skaffe et Tillæg tilveie til andre. Jeg gjentager dog, at jeg anseer Forslaget for at være af den Art, at jeg kan tage imod det, og jeg anbefaler det saaledes til Thingets Vedtagelse.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, gik man til Afstemning, hvorved:

1) Forslag under Nr. 1 til § 18 af Udvalget:

B. (Taffelpenge.) (Bet. Nr. 5).

Der tilføies ved Contoens Slutning:

„Ministeren er bemyndiget til ved Embedsledighed at foretage en anden Fordeling af Taffelpengene mellem Gesandtstaberne end den, der nu finder Sted.“

vedtoges eenstemmig med 67 Stemmer.

2) Lovforslagets § 18, saalydende:

„Til Udenrigsministeriet bevilges nedenstaaende 183,908 Rd.“

vedtoges eenstemmig med 70 Stemmer.

Det næste Afsnit, der sattes under Forhandling, omfattede Lovforslagets § 19 (see Tillæg A Sp. 41—62) og af § 25 de Poster, der vedrøre Indenrigsministeriet, nemlig Posterne Nr. 1—6 (see Tillæg A Sp. 151—52), med de dertil hørende Endrings-

forslag (see Tillæg B Nr. 2—12, Sp. 267—70 og Nr. 73, Sp. 341—42, jfr. sammesteds Nr. 7—27, Sp. 165—204, og Nr. 82—84, Sp. 261—62, samt det ovenfor anførte Endringsforslag af Indenrigsministeren til § 18).